

καὶ Στέφανος ὁ Βυζάντιος, ἐκλήθη ἡ πόλις οὕτως ἀπὸ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου, ὅστις ἐνίκησε περὶ αὐτὴν ἐνδόξως τοὺς Θεσσαλοὺς (νίκη κατὰ Θεσσαλῶν). Τίς τῶν παραδόσεων τούτων ἀληθεύει δὲν δύναμει μετὰ θετικότητος, νὰ ἀποφανθῶμεν. Καθ' ἡμᾶς φαίνεται μόνον ἡ πρώτη πιθανωτέρα τῆς δευτέρας—ἐὰν μὴ ἦτο ἄτοπον νὰ προτείνωμεν μαρτυρίαν ἀξιοχρεῶν τῆς πιθανότητος ταύτης τὴν Κασσάνδραν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς οὗτος ὁ Κάσσανδρος ἀνοικοδομήσας ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ ὀνόματος ἐκάλεσε.—Τί παράδοξον εἰς ἑναφιλόδοξον Κάσσανδρον νὰ ἐπῆλθεν ὁ πόθος νὰ συνδυάσῃ τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα μετὰ τοῦ τῆς βασιλείας του εἰς δύο πόλεις παραλίους καὶ φερωνύμους ὅπως ἀμφότεροι διὰ τούτων ἀπχθανατισθῶσιν εἰς τὸ ἐπερχόμενον! Πλείστοι ἱστορικοὶ καὶ γεωγράφοι ἐκ τε τῶν παλαιῶν καὶ νεωτέρων εἰς ὁλόκληρα παρατεταγμένοι ἀντίθετα στρατόπεδα ἐρίζουσι πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ ταύτης ἡ ἐκείνης τῆς παραδοχῆς. Ὅπερ δὲ πρέπει νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον ἡμῶν ἐπὶ μᾶλλον εἶναι νὰ γνωρίζωμεν ὅτι συμφωνοῦσι πάντες ὅτι ἐν τῇ ἀρχικῇ αὐτῆς καταστάσει ἡ Θεσσαλονίκη ἦτο μία κωμόπολις, [Τσέτσ. Χιλιάδ. Κεφ. 36 σελ. 427] κατὰ καιροὺς διάφορον προσλαβούσα ἑκτασιν. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐδίδαξεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἔνθα καὶ ἔγραψε τὰς πρὸς Θεσσαλονικεῖς δύο ἐπιστολάς του. Τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τῆς διδασκαλίας του δὲν ὑπῆρξεν ἀτελεσφόρητος, διότι πολλοὺς προσεῖλκυεν εἰς τὴν Χριστιανικὴν πίσιν. Ἐνταῦθα διέτριψεν ἐπὶ ἑπτὰ μῆνας καὶ ὁ Κικέρων ἐξόριστος τῆς Ῥώμης. Ἀνεδείχθησαν δ' ἐξ αὐτῆς καὶ ἄνδρες σοφοί, οἷοι Εὐστάθιος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ τοῦ Ὁμήρου σχολιαστὴς καὶ ἄλλων συγγραφεὺς, ὁ νομομαθὴς Κωνσταντῖνος Ἀρμενόπουλος, Δημήτριος ὁ Κυδωνίος, Θεόδωρος ὁ Γαζής, οἱ δύο τοῦ Χριστιανισμοῦ ἱεροκήρυκες Κύριλλος καὶ Μεθόδιος (1) καὶ ἄλλοι.

Τὸ 1422 Ἀνδρόνικος ὁ Παλαιολόγος ἐπώλησεν (!) αὐτὴν εἰς τοὺς Ἑνετοὺς, παρ' ὧν τὸ 1431 ἡγοράσθη ὑπὸ τοῦ Σουλτάν Μουράτη Α'...

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχὲς φυλλάδιον.)

(1) Δικαίως οἱ δύο οὗτοι Ἕλληνες Θεσσαλονικεῖς ἀδελφοὶ μοναχοὶ κατατάσσονται μετὰ τῶν εὐεργετῶν τῆς ἀνθρωπότητος διότι μετὰ κόπων καὶ πολλῶν κινδύνων ἡγωνίσθησαν νὰ διδάξωσιν εἰς τοὺς βαρβάρους Σλαῦς καὶ Βουλγάρους οὐ μόνον τοὺς τύπους ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ μὲν Μεθόδιος ἐτι ἀπὸ τοῦ 847 εἶχε προεβῆ ἐν οὕτῳ π. ς. οἷς Βουλγάρους, ἀλλὰ παντάπασιν δὲν εἰσηκούσθη ὑπ' αὐτῶν· ὁ δὲ Κύριλλος προσήγαγε μετ' ὀλίγων εἰς τὸν Ἀρ.στιανισμόν τὰς τῆς τῶν Χαζάρων, τὰ δ.

ΟΠΟΙΑ ΤΙΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΜΕΡΙΚΗ

ἡ

ΠΕΡΙΓΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΜΠΟΝΩ (1)

Ἐπαρ' ἐλθόμεν ἐν τούτοις εἰς τὸ ταξιδιδόν μας.

Ἀπομακρυνθέντες ἐκ τῆς προκυμαίας προσεπεράσαμεν τὸ Hoboken, χωρίον κείμενον ἀπέναντι τοῦ Νεοβοράκου καὶ συχνάζομενον συνήθως κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ καύσωνος, ὅστις καπαντᾷ ἀφόρητος ἐν τῇ πόλει, ὁσάκις δὲν πνέει θαλασσία αὖρα. Ἐν Hoboken ὑπάρχουσι σύσκια μέρη καὶ γιγαντώδεις δενδροστοιχίαι, Ἠλύσια πεδιά ἐπονομασθεῖσαι, ἀντὶ δ' ἐνὸς πενταλέπτου ἔρχεται ἐκεῖ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ὁ κάτοικος τοῦ Νεοβοράκου καὶ ἀναπαύεται ξοφῶν τὸν ζῦθον τοῦ περιωνύμου διὰ τοῦτο καφενεῖου τοῦ κειμένου ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, ὅθεν καταμαγεύεται βλέπων τὸν Οὐδσωνα καὶ τὰ ἐπὶ αὐτοῦ ἀδιαλείπτως διερχόμενα ἀτμόπλοια καὶ ἱστοφόρα.

ποῖα ὄκουν ἐν τῇ σημερινῇ Ταυρίδι. Ὁ Κύριλλος ἐσπούδασεν ἔπειτα τὴν γλῶσσαν τῶν Σλαῶν, ἐδίδαξεν αὐτὴν καὶ εἰς τὸν ἀδελφόν του καὶ ἔπορεύθη μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα τῶν ἐν Μοραβίᾳ Σλαῶν Ῥατίσλανον· ἐνταῦθα εἰργάσθησαν οἱ δύο ἀδελφοὶ ἐπὶ 4 1/2 ἔτη ἐπιτυχῶς, ὁ δὲ Κύριλλος ἐπενόησε διὰ τοὺς παραδεξαμένους τὸ νέον θρησκευμα ἰδῆναι τινα γραφὴν, χρήσιμον εἰς ὅλα· τὰς Σλαῦκας διαλέκτους, τὴν ὁποίαν καὶ μετεχειρίσθη ὅτε περὶ τὸ 863 μετέφρασαν εἰς τὴν Σλαβικὴν τὴν Ἀγίαν Γραφὴν καὶ τὸ Εὐχολόγιον. Ἀφ' οὗ δὲ λαμπρὰ ἐπιτυχία ἔσπεψε τοὺς ἀγωνίας τῶν δύο τούτων μοναχῶν παρὰ τοῖς Χαζάροις καὶ τοῖς Μοραβοῖς παρεδέχθη καὶ ὁ Βόγορις τὸν Χριστιανισμόν. Ὁ Πάπας ἐντοσούτῳ ἐφθόνησε τὴν ἐπιτυχίαν τούτων· ἐνταῦθεν δ' ἀρχεται ἡ ἔρις ἡ διαιρέσασα τὴν Μίαν καὶ ἀδιαίρετον τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν εἰς Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν. Οἱ Ἕλληνες βαπτίζουσι τοὺς Σλαῦς καὶ παχυλοὺς Βουλγάρους εἰς τὴν Κολυμβήθραν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐξ οὗ καὶ τὸν πολιτισμὸν των κατόπιν διδαχθέντες διὰ τῶν Ἑλληνικῶν φώτων κατατάσσονται καὶ αὐτοὶ τέλος σήμερον μετὰ τοῦ Χριστιανικοῦ καὶ πεπολιτισμένου κόσμου· καὶ ὅμως ἀντὶ πάντων τούτων οἱ Ἑλληνοβάπτιστοι καὶ Ἑλληνοφώτιστοι αὐτοὶ βάρβαροι τί ἀνταποδίδουσιν εἰς τοὺς πρώτους αὐτοὺς εὐεργέτας των τοὺς Ἕλληνας; Τὴν ὀλιβερωτέραν καὶ ἀγενεστέραν ἀχαριστίαν καὶ τὰς κακοηθεστέρας κατὰ τῶν δικαίων καὶ ἀναμφισβητήτων τῆς Ἑλλάδος ἀπατημάτων τῆς πατρίδος κληρονομίας ὕβρεις! Μωροὶ καὶ ἄφρονες! Ἐνόμισαν οἱ νάνοι αὐτοὶ ὅτι θὰ κατισχύσωσι τῆς θείας καὶ ἱερᾶς τοῦ γίγαντος Ἑλληνος ἀποστολῆς ἐν τῇ παλαιστρεῖ αὐτῇ τοῦ κόσμου, τοῦ ὁποίου μετὰ σεβασμοῦ τὸ ὄνομα ἀπ' αἰώνων ἡ ἱστορία μνημονεύει; ὦ! τῆς οἰκτρᾶς πλάνης των!

(1) Νομίσαντες ὅτι οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν δὲν ἀρέσκονται ἐν ὥρᾳ χειμῶνος εἰς ἀναγνώσεις μακρυνῶν περιγήσεων διεκόψαμεν ἀπὸ τοῦ 74 φυλλ. μέχρις σήμερον τὴν διήγησίν μας. Σ. Μ.

Τὸ καφενεῖον τοῦτο θὰ ἦτο ἐπίγειος παράδεισος ἂν ἔλειπον οἱ πλάνητες μουσικοὶ οἵτινες συρρέουσιν ἐκεῖ μετὰ λύσης, οὕτως εἰπεῖν, διὰ τὰ ἐπιδεικνύουσι τὰς παραφωνίας των. Οἱ ἑναρμόνιοι οὔτοι κχοῦργοι, Γερμανοὶ τὸ γένος, ἔρχονται τῶντι ἐν καθαρῇ συνειδήσει καὶ μετὰ πεποιεήσεως ὅτι καταβακχεύουσι τοὺς ἀκούοντας, ἔρχονται καὶ ἐκτελοῦσιν (ὡς λέγουσιν) τὰς συμφωνίας τοῦ Beethoven, τοῦ Haydn, τοῦ Mozart καὶ τοῦ Mendelssohn — τὰ τέρατα!!! δι' ἑνὸς κλαρινέτου, μιᾶς σάλπιγγος, ἑνὸς αὐλοῦ καὶ τοῦ μεγάλου τυμπάνου. Εἶναι οἱ ἄθλιοι ἄξιοι ἁγρόνης. Ὁ Θεόφιλος Γωτιέρος ἰδὼν ποτε εἰς τὸ θέατρον ἅ νεπιτυγῇ ταχυοῖαν, ἀνέκραξε, α καὶ ὁμως εἶναι τόσῳ εὐκόλῳ πρᾶγμα νὰ μὴ συγγράψῃ τις τραγωδίαν! Εἶναι ἄρα γε δυσκολώτερον, λέγομεν καὶ ἡμεῖς, νὰ μὴ λαμβάνωσιν εἰς χεῖρας τὰ ἔργα τῶν μεγάλων μουσικῶν, ἀλλὰ νὰ περιορίζονται εἰς κοινὰ ἁσμάτια;

Ἐν τούτοις τὸ ἀτμόπλοιο φεύγει δρομαῖον εἰς τρόπον ὥστε δὲν ἐπιτρέπει εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς νὰ προσηλῶνται ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον. Ἄς μιμηθῇ λοιπὸν καὶ ὁ κάλαμος ἡμῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἃς τρέχῃ καὶ ἃς παρακολουθῶσιν αὐτὸν οἱ ἀναγνώσται μας. Ἰδοὺ ἀριστεροθεν ἐφάνησαν οἱ λόφοι τοῦ Bergen, ἐνῷ δεξιόθεν ἀνελίσσεται παραλλήλως τοῦ παρχίου μακρὰ σειρὰ ἐκ χιλίων διακοσίων ἢ χιλίων πεντακοσίων πλοίων καταπλευσάντων ἐκεῖ ἐξ ὧν τῶν λιμένων τῆς οἰκουμένης. Οἱ ἴστοι τῶν πλοίων τούτων, βλεπόμενοι μακρόθεν, ὁμοιάζουσι πρὸς πυκνότατον καὶ ὑπερνεφέος δάσος.

Ἰδοὺ καὶ ὁ προμηχὼν Lee καὶ τὸ μαγευτικὸν χωρίον Manhattanville τὸ ὑπὸ γραφικωτάτων λοφιδίων περικυκλούμενον, καὶ ἡ πληθὺς τῶν χαριέντων ἀγροκηπίων, ἐνθα ἐπαναπαύεται κατὰ τὰς ὥρας τοῦ θέρους ἡ ἐμπορικὴ ἀριστοκρατία (ἄλλου εἶδους ἀριστοκρατία δὲν ὑπάρχει ἐν Ἀμερικῇ) τοῦ ἐμπορικωτάτου Νεοβοράκου. Εὐτυχῶς τὸ ἀτμόπλοιο ἴσταται ἀπὸ καιροῦ εἰς κληρὸν δεχόμενον καὶ ἀποβιβάζον ἐπιβάτας, ὥστε ὁ παρατηρητὴς δύναται ἐν ἀνέσει ν' ἀπολαύσῃ τῆς ὥραίας ἐκείνης θέας. Εἰς ἑνὸς μιλίου ἀπόστασιν ἀφ' ἑνὸς ἐκάστου σταθμοῦ περιέρχεται τὸ κατὰ στρωμα μελανόδερμος δούλος κρατῶν κώδωνα καὶ ἰσχυρῶς κωδωνίζων. Γεγωνιὰ δὲ τῇ φωνῇ ἀπαγγέλλων τὴν ὀνομασίαν τοῦ σταθμοῦ, προσκαλεῖ τοὺς μέλλοντας ν' ἀποβιβασθῶσιν ἐπιβάτας νὰ προσέχωσιν εἰς τὴν ἀποσκευὴν των. Ὑπάρ-

χοῦσι τῶντι εἰς τὰ ἀτμόπλοια ἄνθρωποι ἀπρόσεκτοι οἵτινες ἀναμιγνύουσι τὰ πράγματα σου μετὰ τὰ ἰδικὰ των, ἐὰν λησμονήσῃς τὴν πολυτίμον συμβουλὴν τοῦ κωδωνοκρούστου.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀξιοθεάτων δὲν πρέπει νὰ παραβλέψωμεν τὸ μεγαλοπρεπὲς ὑδραγωγεῖον High Bridge καλούμενον, τὸ οἰκοδομηθὲν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Aarlem, καὶ χρησιμεῖον ἐνταυτῷ ὡς γέφυρα εἰς τε τοὺς πεζοὺς καὶ εἰς τὰς ἀμάξας. Ὁ ποταμὸς εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἔχει πλάτος ἐξκοσίων εἰκοσι ποδῶν, τὸ δὲ ἐπ' αὐτοῦ ὑδραγωγεῖον, στηριζόμενον ἐπὶ ὀκτὼ ἀψίδων, ὧν τὸ ὕψος φθάνει εἰς ἑκατὸν εἰκοσι πόδας ἂνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, διοχετεύει ἐντὸς τοῦ Νεοβοράκου τὰ διαυγῆ καὶ ζωογόνα ὕδατα τῆς Κροτόνης. Εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου τοῦτου καὶ τῶν ἄλλων σχετικῶν αὐτῷ ἔργων ἐδαπανήθησαν ἐβδομήκοντα ἑκατομμύρια φράγκων. Ἐντεῦθεν ἃς κατανοήσῃ πᾶς τις τὸ μεγαλεπήβολον τῶν Ἀμερικανῶν ἐπιχειρηματικῶν καὶ τὴν ἀφθονίαν τῶν χρηματικῶν πόρων ἔθνους, τὸ ὅποιον δὲν φεῖδεται χρημάτων προκειμένου ἔργου ὡφελίμου.

Ἐν τούτοις πλέομεν παρὰ τὴν πόλιν Σίνγγ—Σίνγγ ἐπίσημον διὰ τὰς ἐν αὐτῇ εἰρκτάς, ἐν αἷς οἱ Ἀμερικανοὶ ἐφήρμοσαν νέον σύστημα καθείρξεως χρησιμεύσαν κατόπιν ὡς ὑπόδειγμα ἐν Γαλλίᾳ, ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἄλλαχού τῆς Εὐρώπης. Κατ' αὐτὸ οἱ φυλακισμένοι ὑποβάλλονται εἰς καταναγκαστικὴν ἐργασίαν, ὥστε τὸ κατὰστημα συνίσταται εἰς σειρὰν ἐργαστηρίων. Κατὰ δὲ τῶν ὀκνηρῶν ἢ δυστροπούντων ἐν καὶ μόνον φάρμακον μεταχειρίζονται, ἀλλὰ ἡρωϊκόν. Ὑποβάλλουσι δηλαδὴ αὐτοὺς εἰς φοβεράν ψυχρολουσίαν καὶ τριαύτην, ὥστε μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου καὶ οἱ μᾶλλον σκληροτάχνηλοι γίνονται ἥπιοι καὶ εὐπειθεῖς ὡς ἀρνία.

— Ἀρθούρος, εἶπεν ὁ ταγματάρχης πρὸς τὸν ὀδηγόν μας, ἔλλειπει πράγμα τι, φρονῶ, ἀπὸ τοῦ Σίνγγ—Σίνγγ ἵνα ἢ τέλειον.

Ὁ Ἀρθούρος ἐνέβλεψε μετ' ἀπορίας πρὸς τὸν σὶρ Ἰάκωβον, ὅστις ὑπεμειδία, ἀφοῦ δὲ ἐσέφεθη ἐπὶ τινος στιγμῆς, εἶπεν αἰφνιδίως — Ναι, ἔλλειπει τῶντι ὁ πρῶν συνεταῖρός μου!

Μετὰ ταῦτα ἐφθάσαμεν εἰς Westpoint ἔνθα ὑπάρχει ἡ μεγάλη στρατιωτικὴ σχολὴ τῶν Ἀμερικανῶν, ἐξ ἧς ἐξῆλθον διακεκριμένοι ἀξιωματικοί. Καθ' ἣν ὥραν περπελούμεν ἐκεῖθεν τὸ ὁροπέδιον ἐφ' οὗ ὠκοδομεῖται ἡ σχολὴ ἐγχευε λευ-

κῶν στρατιωτικῶν σκηπῶν, πολυάριθμοι μαθηταὶ ἐγυμνάζοντο εἰς τὰ ὄπλα, σημαῖαι ἐκυμάτουσαν εἰς τὸν ἀέρα καὶ οἱ πολεμικοὶ καὶ χαρποὶ ἤχου τοῦ τυμπάνου καὶ τῆς σάλπιγγος ἤκούοντο μακρόθεν.

Τίς ἠδύνατο νὰ προῖδῃ τότε ὅτι, οἱ νεαροὶ ἐκείνοι στρατιῶται οἱ προωρισμένοι πρὸς ἄμυναν τῆς πατρίδος, θὰ μετεχειρίζοντο τὰ ὄπλα καὶ τὴν ἰκανότητα αὐτῶν εἰς ὑποστήριξιν ἐμφυλίου πολέμου αἱματηροῦ καὶ σπαρακτικοῦ, ὅσον οὐδεὶς ποτε ἄλλος! Καθόσον δ' ἀφορᾷ καὶ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν ἢ σχολὴ αὕτη εἶναι ἀπορίμησις ἐκ μακράρου τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος. Οἱ Ἀμερικανοὶ λατρεύουσι τὸν ρυθμὸν τοῦτου τῆς ἀρχιτεκτονικῆς μέχρι μανίας, ὥστε καὶ τὸ τελωνεῖον τοῦ Νεοθώρακου εἶναι ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος καὶ μυριάδες ἰδιωτικῶν οἰκιῶν εἶναι τόσοι μικροὶ ναοὶ τῆς Ἀρτέμιδος. Ἐὰν ἔλειπεν ὁ περίφημος οὗτος ναὸς, δὲν θὰ ἀπεγέοντο ἀντιγρόφῳ οἱ Ἀμερικανοὶ ἐντελοῦς εὐδαιμονίας. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρὸ παντὸς ἄλλου ἐλκύει τὴν προσοχὴν τοῦ Εὐρωπαίου ἐν Westpoint καὶ ἀνακλεῖ τὰς θλιβερωτέρας ἀναμνήσεις εἶναι μνημεῖον ἀπλοῦν μὲν, ἀλλὰ κομψῶς λελαξευμένον ἐκ λευκοῦ μαρμάρου. Τὸ μνημεῖον τοῦτο ἀνηγέρθη πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου πατριώτου Πῶλονος Κοσκιούπου, τοῦ δρέψαντος τὰς πρώτας πολεμικὰς αὐτοῦ δάφνας ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῆς Βασιγκτῶνος. Ὁ Κοσκιούσκος ἐκπαιδευθεὶς ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ τῆς Βαρσοβίας καὶ τελειοποιηθεὶς ἐν Περσίας, ὑπηρέτησε κατ' ἀρχὰς εἰς τὸν Πωλωνικὸν στρατόν· ἀλλ' ἅμα ἀκούσας τὴν Ἀμερικανικὴν ἐπανάστασιν μετέβη εἰς Ἀμερικὴν καὶ διὰ συστατικῶν γραμμῶν τοῦ Φραγκλίνου διωρίσθη ὑπαξιπστής τοῦ Βασιγκτῶνος, καὶ ἀπὸ ὑπαξιπστοῦ δὲν ἤρχησε νὰ φθάσῃ διὰ τῆς ἰκανότητός του εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγματάρχου. Μετὰ δὲ τὴν ὀλοσχερῇ ἐκδίωξιν τῶν Ἀγγλῶν ὁ Κοσκιούσκος ἀπεχειρέτης τὴν Ἀμερικανικὴν δημοκρατίαν καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Πωλωνίαν, ἔνθα τὸν ὑπέδεχθησαν με ἀνοικτὰς ἀγκάλας. Τὰ μετὰ ταῦτα εἶναι γνωστὰ ἐκ τῆς ἱστορίας. Ὅτε μὲν νικῶν, ὅτε δὲ κατὰβασμένος δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνέβῃ κατὰ τῆς Ῥωσσίας, συμμαχούσης μετὰ τῆς Πρωσσίας, καὶ ἐπὶ τέλους κατατροπωθεὶς εἰς τὴν ἐν Macz - mez μάχην μετὰ ἡρώϊκον πᾶλιν, καὶ τοκουματισθεὶς κατέπεσεν ἀπὸ τοῦ ἵππου ἀνακράξας *Πωλωνία δὲν ὑπάρχει πλέον!* (Finis Poloniae.) Αἰχμαλωτισθεὶς δὲ ἐφυλακίσθη ἐν τινὶ παρὰ τῇ Πετρούπολει φρουρῷ καὶ μόλις ἀπέκτησε τὴν ἐ-

λευθερίαν του κατὰ τὴν ἐνθρόνησιν Παύλου τοῦ Α'. Ἡθέλησαν τότε νὰ τῷ ἀποδώσωσι καὶ τὸ ξίφος του, ἀλλ' ἐκεῖνος ἠρνήθη εἰπὼν μετὰ λύπης «Ἄφου δὲν ἔχω πλέον πατρίδα, τὸ ξίφος μοι εἶναι περιττόν.» Τῷ 1797 διέπλευσεν αὐθις τὸν ὠκεανόν. Τότε ἡ Ἀμερικανικὴ κυβέρνησις εὐγνωμονοῦσα πρὸς τὸν ἄνδρα, ὥρισεν αὐτῷ χρηματικὴν σύνταξιν, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους ὁ Κοσκιούσκος, ἐπιθυμῶν νὰ θρηνησῇ ἐκ τοῦ συνεγυγνὸς τῆς πατρίδος τὰς συμφοράς, ἐπανῆλθεν εἰς Εὐρώπην καὶ ἀπέθανεν ἐν Ἑλβετίᾳ κατακρημνισθεὶς μετὰ τοῦ ἵππου του ἐντὸς βαράθρου. Καὶ ζῶν μὲν ἐχειραφέτησεν ὅσους δούλους εἶχεν εἰς τὰ ἐν Πωλωνίᾳ κτήματά του, ἀποθανὼν δὲ κατέλιπε κληροδοτήματα πρὸς ἐξαγορὰν δούλων τῆς Βιργινίας καὶ πρὸς ἐκπαίδευσιν αὐτῶν. Ὅθεν οἱ Ἀμερικανοὶ πολῖται ἵνα τιμῇσωσι τὸσαύτην ἀρετὴν καὶ τὸσαύτην γενναϊότητα, ἀπαράδαντον διαμείνασαν μετὰ τηλικαύτας συμφοράς, ἀνήγειραν τῷ Κοσκιούσκῳ μνημεῖον αἰδίου.

Τὸ ἀτμόπλοιον ἀπὸ τοῦ Westpoint καὶ πέραν πλεῖ μετὰξὺ δύο σειρῶν ὑψηλῶν ὄρεων καὶ διέρχεται ἀπὸ πολλὰ χωρία τόσον χαρίεντα, τόσον εὐπρεπῇ καὶ γραφικῇ ὥστε ἐκτίσθησαν μόνον καὶ μόνον πρὸς τέρψιν τῶν ὁρώντων αὐτά. Οἱ Ἀμερικανοὶ πολλὰ τῶν χωρίων τούτων ὀνομάζουσι πόλεις, καὶ δὲν ἔχουσιν εἰς τοῦτο, μὰ τὴν ἀλήθειαν, πολὺ ἄδικον, διότι διαφέρουσιν οὐσιωδῶς τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρίων, ἅτινα ἀπὸ τῆς συστάσεώς των μέχρι τῆς συντελείας των αἰώνων ἦσαν, εἶναι καὶ θὰ ἦναι πάντοτε χωρία. Τ' ἀμερικανικὰ τούναντίον χωρία κτίζονται ἐπ' ἐλπίδι πάντοτε μελλούσης ἀναπτύξεως, ὅθεν βλέπεις πολλάκις τινὰ ἐξ αὐτῶν, τὰ ὁποῖα, ἂν καὶ συνίστανται ἐκ δέκα ἢ εἴκοσιν οἰκιῶν, εἶναι μολταῦτα ἀρχιτεκτονικῶς ρυμοτομημένα καὶ ἔχουσιν ὅλα ἀνεξαιρέτως μίαν ἐκκλησίαν ἐκ τοῦ πλειονοψηφούντος δόγματος, ἐν τοῦλάχιστον ξενοδοχεῖον καὶ μίαν, πολλάκις, χρηματικὴν τράπεζαν.

Τέλος ἐφθάσαμεν εἰς Ἀλβάνην μετὰ τερπνότατον καὶ γοητευτικώτατον πλοῦν. Τὸ ἀτμοκίνητον ἀγκυροβολεῖ ἀπέναντι μιᾶς ὁδοῦ, ἢ μάλλον εἰπεῖν μιᾶς λεωφόρου, ἐχούσης πλάτος ἐξήκοντα μέτρων καὶ ἐκκτέρωθεν ὠραίας οἰκοδομὰς. Εἰς τὸ ἀντίπεραν δὲ ἄκρον αὐτῆς ὑπάρχει τὸ Καπιτώλιον καθ' ὅλα ὁμοίωσιν πρὸς τὸ ἐν Βασιγκτῶνι. Ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της ἡ Ἀλβάνη εἶναι κέντρον ἐκτεταμένου ἐμπορίου, καὶ κατοικητήριον πολλῶν ἀρχαίων καὶ πλουσίων οἰκογενειῶν χρησιμεύει δὲ

ὡς σταθμὸς τοῦ μεταξὺ Νοτίου καὶ Βορείου Ἀμερικῆς γιγαντιαίου ἐμπορίου.

Ἐν τούτοις ἐτέθη καὶ ἡ σάνις ἡ δίκην γεφύρας χρησιμεύουσα εἰς τὴν ἀπόβασιν τῶν ἐπιβιζτῶν. Εἰς τὴν ἄκραν αὐτῆς συνωθοῦνται οἱ ἀμαξηλάται τῶν ξενοδοχείων, προτείνοντες τὰ ἐντυπα προσκλητήριά των, ἀνηρτημένα εἰς τὸ ἄκρον παρὰ φύσιν μακρῶν μαστίγων, καὶ διὰ τῶν βλεμμάτων καὶ τῆς φωνῆς προσπαθοῦντες νὰ ἀγρεύσωσι τὸν ξένον. Ὅθεν ἀκούεις ἀδιαλείπτως μίαν μουσικὴν ἁρμονίαν ἢ, κάλλιον εἰπεῖν, βαθυφωνίαν ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας μία πρὸ πάντων λέξις κωφαίνει τὸ οὖς σου. ἡ λέξις *ξενοδοχεῖον*. Ἀπὸ τινων ἐτῶν ἡ ἀστυνομία ἀπηγόρευεν εἰς τὸν ἅπληστον τοῦτον συρφετὸν τῶν ἀμαξηλατῶν νὰ ἀναβαίη ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων, διότι συνελάμβανον τοὺς ταξιειδιώτας διὰ τῆς βίας καὶ ὥσάν ἦσαν κτήματα αὐτῶν ἀναφαιρέτα, τοὺς μετεκομίζον ὅπου ᾔθελον, διέθετον κατ' ἀρέσκειαν τὰ σκεύη των καὶ τοὺς ἠνάγκαζον ἐπὶ τέλους νὰ τοὺς πληρώσωσιν ὅσα ἀπεφάσισεν ἡ πλεονεξία των. Φαντάσθητε λοιπὸν ὁποῖος θόρυβος ἐγένετο εἰς τὴν ἀφίξιν ἐκάστου ἀτμοπλοίου, κομίζοντος συνήθως ὀκτακοσίους ἕως ἑνεακοσίους ἐπιβάτας! σήμερον ὅμως τὰ πράγματα μετεβλήθησαν.

— Τώρα, κύριοι, εἶπεν ὁ Ἀρθούρος ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν σὶρ Ἰωάννην καὶ πρὸς ἐμὲ, σὰς παρακλῶ νὰ προσέχητε πολὺ εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀμαξηλάτας, καὶ τοὺς ἄλους τοὺς προσμένοντάς μας εἰς τὴν ξηράν. Θὰ σὰς ὁμιλήσωσιν, ἀλλ' ὑμεῖς μὴ ἀποκριθῆτε ὅτι καὶ ἂν σὰς εἴπωσιν ἴσως σὰς ἐρωτήσωσι τί ὥρα εἶναι, ἢ ἂν ἐταξειδεύσατε εὐαρέστως. Προσέξετε! διότι ἅμα κακῇ μοίρᾳ ἐκβάλετε τὸ ὥρολόγιον, ἢ προφέρητε μίαν μόνην λέξιν, προσποιοῦνται ὅτι ἐκλαμβάνουσι τὸ κίνημα ἐκεῖνο τῆς χειρὸς ἢ τὴν λέξιν ὡς διαταγὴν, καὶ πάραυτα ὁ μὲν ἀρπάζει τὸ κιβώτιόν σας, ὁ δὲ τὴν πιλοθήκην, ἐνῷ τρίτος σὰς σύρῃ πρὸς τὴν κοκκινόχρουν ἀμαξάντου, καὶ σὰς μετεκομίζει θέλοντας καὶ μὴ θέλοντας εἰς ὅποιον ξενοδοχεῖον κρίνῃ εὐλογον. Εὐτυχεῖς δὲ ὅσοι δὲν περιέλθωσι κατόπιν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητῶσι τηλεγραφικῶς εἰς Καναδᾶ, ἢ εἰς Βούφαλο τὸ ἀποπλανηθὲν κιβώτιόν των, ὅπερ ἀνευρίσκεται... ἐνίοτε.

— Ἀρκεῖ, εἶπεν ὁ ταγματάρχης, θὰ διαμείνωμεν ἀπέναντι ὧλων τῶν ἀμαξηλατῶν ἀκίνητοι ὡς στῆλαι ἄλατος καὶ σιωπηλοὶ ὡς ὁ Ἀρποκράτης. Μετὰ τοῦτο ἀπέβημεν εἰς τὴν ξηράν καὶ κατωρ-

θώσαμεν, ἂν καί μετὰ δυσκολίας, νὰ προφυλαχθώμεν ἀπὸ ὅλας τὰς παγίδας, ὥστε, χάρις εἰς τὴν πολυπειρίαν τοῦ Ἀρθούρου καὶ τῶν σοφῶν αὐτοῦ τεχνασμάτων διεφυλάξαμεν ἀπαραβίαστα τὰ σκεύη καὶ τὰ ἄτομά μας, καὶ ἠδυνήθημεν νὰ καταλύσωμεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς ἀρεσκείας ἡμῶν. Ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ἐκεῖνης συγχύσεως, ἥς ἰδεῖν ἀμυδρὰν δύναται νὰ λάβῃ ὁ ἀναγνώστης, παρέστημεν μάρτυρες δράματος θλιβεροῦ ἅμα καὶ κωμικοῦ. Συγχρόνως δηλαδὴ μεθ' ἡμῶν ἀπέβη εἰς τὴν ξηράν μία οἰκογένεια γερμανικῆ μεταναστεύσασα ἐκ τῆς πατρίδος της καὶ μεταβαίνουσα εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν. Ἀπηρτίζετο δ' ἐκ τοῦ πατρὸς, μιᾶς θυγατρὸς εἰκοσάετους, δύο μικροτέρων υἱῶν καὶ τῆς μάμπης των ὀγδοηκοντούτιδος περίπου. Σημειωτέον δὲ ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν οὐδὲ λέξιν Ἀγγλικὴν ἐγίνωσκεν, ὥστε ἦτο λεία ἀνέλπιστος εἰς τοὺς ἀμαξηλάτας καὶ τοὺς συντρόφους των! Προχωρεῖ τῶντι μετ' οὐ πολὺ εἰς τῶν ἀμαξηλατῶν πρὸς τὸν οἰκογενεάρχην τὸν Γερμανὸν καὶ τὸν διαβεβαίει ὅτι ἀναδεχεται νὰ τὸν μετακομίσῃ ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, χωρὶς αὐτὸς νὰ φροντίσῃ περὶ οὐδενός, ἀντὶ ὠρισμένης ἀμοιβῆς. Ὁ δὲ Γερμανὸς ἄκκος καὶ εὐπιστος ὡς ὅλοι οἱ χωρικοὶ τῆς πατρίδος του, εὐχαριστεῖ τὸν παρουσιασθέντα, τὸν προπληρώσει καὶ ἀναμένει τὴν μετακομίσιν. Μετ' ὀλίγον ὅμως ἤρχισε νὰ σκέπτηται τίτιν ἄρᾳ γε τρόπῳ ὁ γεννάδας ἐκεῖνος ἐμάντευσε χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ, εἰς ποῖον μέρος ἐπιθύμει νὰ κατευθυνθῇ. Τῷ ἤλθε τότε κατὰ νοῦν μίᾳ τις ὑπόνοια, ἐταράχθη καὶ ἠθέλησε νὰ προβῇ εἰς διασαφήσεις. Ἀλλ' ἦτο πλέον ἄργά, διότι ἡ μὲν θυγάτηρ του εἶχεν ἤδη ἀπέλθει εἰς τι προστυχὸν ξενοδοχεῖον, οἱ δὲ υἱοὶ του μετεφέρθησαν ἐντὸς ἐνὸς ἀτμοπλοίου ἄρτίως ἀποπλευσάντος ἐκ τοῦ λιμένος, αὐτὸς δὲ καὶ ἡ γηραῖα προμήτωρ, κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἀμαξηλατοῦ, κατευθύνοντο διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Βούφαλο. Ἄς εἰκάσῃ πᾶς τις τὴν ἀπελπισίαν τῶν δύο ταλαιπώρων μεταναστῶν, τοὺς ὁποίους παραγγόρησαν ὅτι μετὰ μίαν ὥραν θ' ἀνακτήσωσι τὴν θυγατέρα των καὶ μετὰ δύο ἡμέρας τοὺς υἱοὺς των.

Διαμείναντες ἀπὸ πρωῒας μέχρις ἑσπέρας εἰς Ἀλβάνην, ἐξηκολούθησαμεν, προτροπῇ τοῦ ταγματάρχου, τὴν ἄγουσαν πρὸς τοὺς καταβράκτας τοῦ Νιαγάρα, ὅπου ὁ σὶρ Ἰάκωβος ἐπιθύμει ν' ἀπαλλαγῇ τοῦ βίου, μετὰ πόθου ὅμως ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἐλαττουμένου.

ΕΡΩΤΗΤΑΙ

Οἱ ἀμερικανικοὶ σιδηροδρόμοι ἔχουσι πάντῃ διδέρυθμον τύπον, καὶ πρῶτον μὲν διακρίσεις εἰς τὰς θέσεις δὲ ὑπάρχουσιν, ἀλλ' ἐπικρατεῖ ἄκρα ἰσότης ἐν τοῖς σιδηροδρόμοις, ὡς καὶ ἐν τοῖς θεάτροις, δεύτερον δὲ αἱ ἀτμάμαξαι εἶναι κατασκευασμέναι πολὺ διαφόρως τῶν γαλλικῶν. Φαντάσθητε πιδώτια τέσσαρα ἢ πέντε περιέχοντα θρηνία ξύλινα, κινητὰ πρὸς εὐκολίαν τοῦ καθημένου ὅστις, ὑπαρχούσης συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν Κι-βωτίων, δύναται νὰ περιπατῇ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τῶν ἀμαξῶν τῆς συνοδείας εἰς τὸ ἄλλο, καὶ νὰ ἀλλάξῃ κατὰ τὸ δοκοῦν θέσιν ἐνῶ αἱ ἀτμάμαξαι κινουνται. Ἐν ὧρα χειμῶνος ἐν πύρρυνον θερμαίνει ὅλην τὴν συνοδείαν. Εἰς τὰς ἀτμάμαξας ταύτας ὑπάρχουσι πρὸς τούτοις τρία χωριστὰ δωμάτια· τὸ πρῶτον περιέχει ἀνάκλιντρον καταλαμβανόμενον συνήθως ἀπὸ τὸν προστυχόντα, τὸ δεύτερον χρησιμεῖον ἀντὶ καμμοτηρίου, περιέχει ψυχρότατον ὕδωρ καὶ ποτήριον ἀντηρημένον ἀπὸ τοῦ τοίχου, καὶ τέλος ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ τρίτου δωματίου ἀναγινώσκεται ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή· Water closet. Καθ' ὁδὸν ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τῶν ἀτμαμαξῶν μικρὰ παιδία, τὰ ὅποια περιφερόμενα πωλοῦσιν εἰς τοὺς ἐπιβάτας γλυκίσματα, ἐφημερίδας, βιβλία καὶ σιγάρ' ἀφοῦ δὲ πωλήσωσιν ὅσα δυνήθωσι καταβαίνουσιν εἰς τὸν ἐπόμενον σταθμὸν καὶ ἐπαναλαμβάνουσι τὴν αὐτὴν ἐργασίαν καὶ εἰς τὰς ἄλλας συνοδείας. Οἱ Ἀμερικανικοὶ σιδηροδρόμοι δὲν ἔχουσιν ἐκατέρωθεν φράκτας ὥστε συχνάκις ἐπὶ τῶν βράδων τῆς ὁδοῦ κατακλίνονται διάφορα κτήνη καὶ πρὸ πάντων δαμάλεις. Ὁ μηχανικὸς λοιπὸν τῆς ἀτμαμάξης διὰ τὴν ἀποδιώξιν ἐκείθεν τὰ ζῶα ταῦτα πιέζει τὸ συρικτήριον, ὅθεν ἐκπέμπονται διαβολικοὶ σύριγμοι, ἀλλ' ἂν τοῦτο δὲν ἰσχύσῃ καὶ τὸ ζῶον δὲν σαλεύσῃ, νομίζει ὅτι ἡ συνοδεία σταματᾷ, ἢ ὅτι συμβαίνει ἀπευκαταίον τις παντάπασιν, διότι αἱ ἀμερικανικαὶ ἀτμομηχαναὶ ἔχουσιν ἐπὶ τούτῳ κατέμπροσθεν σιδηροῦν ἔμβολον ἐν εἰδει πύου, κλωύμενον ὡς ἐκ τῆς χρήσεώς του δαμαλοδιώκτης. Ἐπομένως ἡ δάμαλις ἐὰν κωφεύσῃ εἰς τὸ μήνυμα τῆς συρίκτρας ἀποδιώκεται καὶ μάλιστα ἀνεπιστρέπτει· ἐὰν δὲ ὁ ὁδοπόρος προβάλλῃ τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ θυριδίου τῆς ἀτμαμάξης βλέπει ἐνίοτε δαμάλεις ἱπτάμενας εἰς τὸν αἰθέρα καὶ καταπτούσας ὑστερον νεκρὰς κατὰ γῆς. Τοῦτο εἶναι ἀποδείξις ὅτι ὁ δαμαλοδιώκτης ἐξέπλεσε τὸ καθήκον του, καὶ ἐτιμώρησεν ἐν ἀσύνετον ζῶον.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ τοιαῦτα συμβάντα συχνότατα ἐπανελαμβάνοντο ἔργινε νόμος μὴ ἐπιτρέπων εἰς τοὺς κτηνοτρόφους νὰ ζητῶσιν ἀπὸ τὰς ἐταιρείαις τῶν σιδηροδρόμων ἀποζημιώσεις διὰ τὰς οὕτω πως διωκομένας δαμάλεις. (Ἐπεται ἡ συνέχεια).

ΤΟ ΔΙΑΒΟΛΟΧΩΡΙΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΥΠΟ

ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΣΥΗ

Μέρος πρῶτον Κεφάλαιον πρῶτον

Ὁ Ἐπιβάτης

Περὶ τὰ τέλη Μαΐου τοῦ ἔτους 1690 τὸ ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου Δανιὴλ διοικούμενον τριῖσιον πλοῖον Λικόρνη ἀνεχώρησεν ἐκ Ροχέλης διὰ Μαρτινικήν· ἦτο δ' αὐτὸ ἐξωπλισμένον μὲ δώδεκα τηλεβόλα μετρίας ὀκτιῆς, διότι τότε, ἐφισταμένου τοῦ πρὸς Ἀγγλοὺς πολέμου, συνεχέστατα οἱ Ἰσπανοὶ πειραταζοῦντο κατὰ τὰς Ἀντίλλας, μ' ὅλας τὰς συνεχεῖς καταδιώξεις τῶν καταδρομέων ἡμῶν.

Μεταξὺ τῶν οὐχὶ πολυαρίθμων ἐπιβατῶν τῆς Λικόρνης ἦτο καὶ ὁ σεβάσμιος πάτερ Γριφὼν, ἐκ τοῦ τάγματος τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Κηρύγματος, ὅστις ἐπέστρεφεν εἰς τὴν Μαρτινικήν, διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐφημερίαν τῆς ἐνορίας Μακούβα, τὴν ὁποίαν κατεῖχεν ἀπὸ τινων ἐτῶν πρὸς μεγίστην εὐχαρίστησιν τῶν κατοίκων καὶ τῶν ἀργυρωνήτων τῆς συνοικίας ταύτης.

Ὁ ὅλως ἐξαιρετικὸς βίος τῶν ἀποικίων, αἵτινες σχεδὸν τότε ἦσαν εἰς ἀδιάληπτον πόλεμον πρὸς τοὺς Ἀγγλοὺς, τοὺς Ἰσπανοὺς καὶ τοὺς Καραϊβας, καθίστα τὴν θέσιν τῶν ἱερέων τῶν Ἀντιλλῶν ἰδιάζουσαν, διότι ὑπερχεοῦντο οὗτοι οὐχὶ μόνον νὰ κηρύττωσι, νὰ ἐξομολογῶσι, νὰ μεταλαμβάνωσι τοὺς χριστιανούς των, ἀλλ' ἀκόμη καὶ νὰ τοὺς συνδράμωσιν ἀμυνομένους κατὰ τῶν συνεχῶν προσβολῶν τῶν ἐχθρῶν τῶν παντὸς ἔθνους καὶ παντὸς χρώματος.

Ὁ τοῦ ἐφημερίου οἶκος ἦτο, καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ κατοικίαι, ἐπίσης μεμονωμένους καὶ ἐκτεθειμένους εἰς θανατηφόρους ἐπιθέσεις· ὥστε πολλάκις ὁ πάτερ Γριφὼν, τῇ βοήθειᾳ τῶν δύο νίγρων τοῦ ἐχαρακώθη ὅπισθεν χονδροειδεστάτης θύρας ἐκ ξύλου ἀκαζοῦ διὰ νὰ ἀποκρούσῃ μὲ σφοδρὸν καὶ καλῶς διευθυνόμενον πῦρ τοὺς ἐπιτιθεμένους.

Καθηγητῆς ἄλλοτε τῆς γεωμετρίας καὶ τῶν